

ΠΛΒ	2981
7 10 42 2010	

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ : ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ : ΑΧΑΪΑΣ

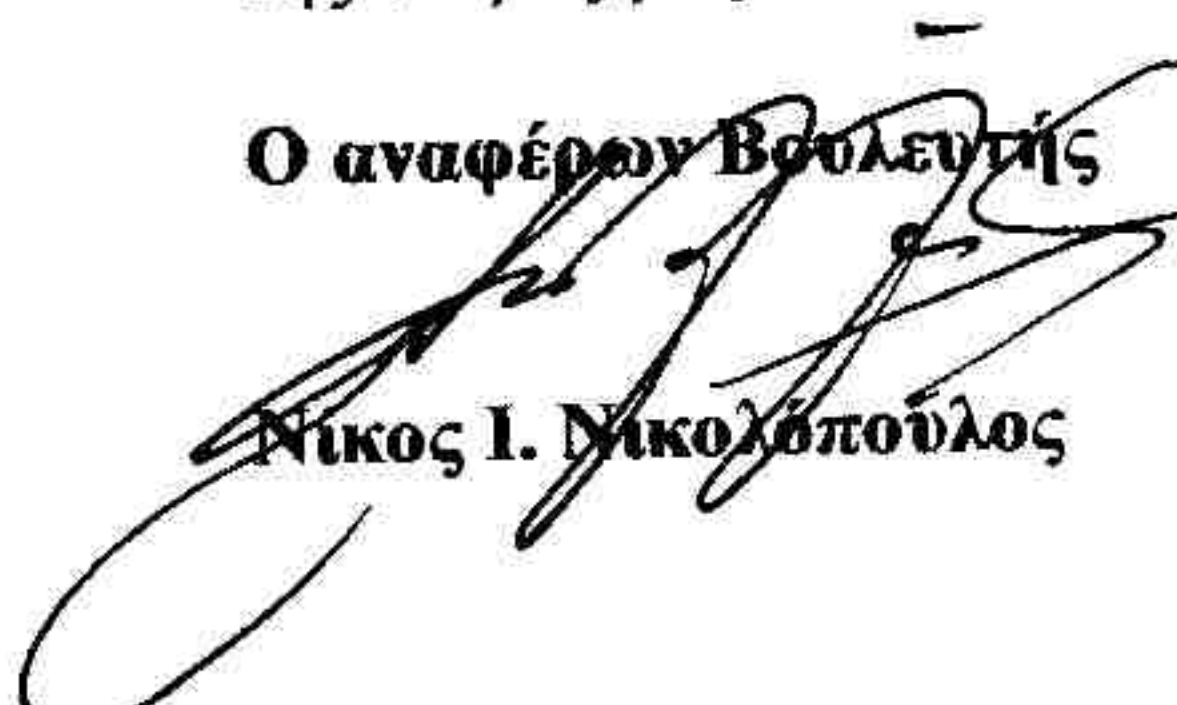
ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ
• ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα : «Αναδιάρθρωση Εξωτερικού Χρέους»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΞΙΑ» (08/05/2010) που αφορά το άρθρο του κ. Στάθη Σχινά (Αναλυτή) για την αναδιάρθρωση του Εξωτερικού Χρέους της Χώρας μας

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

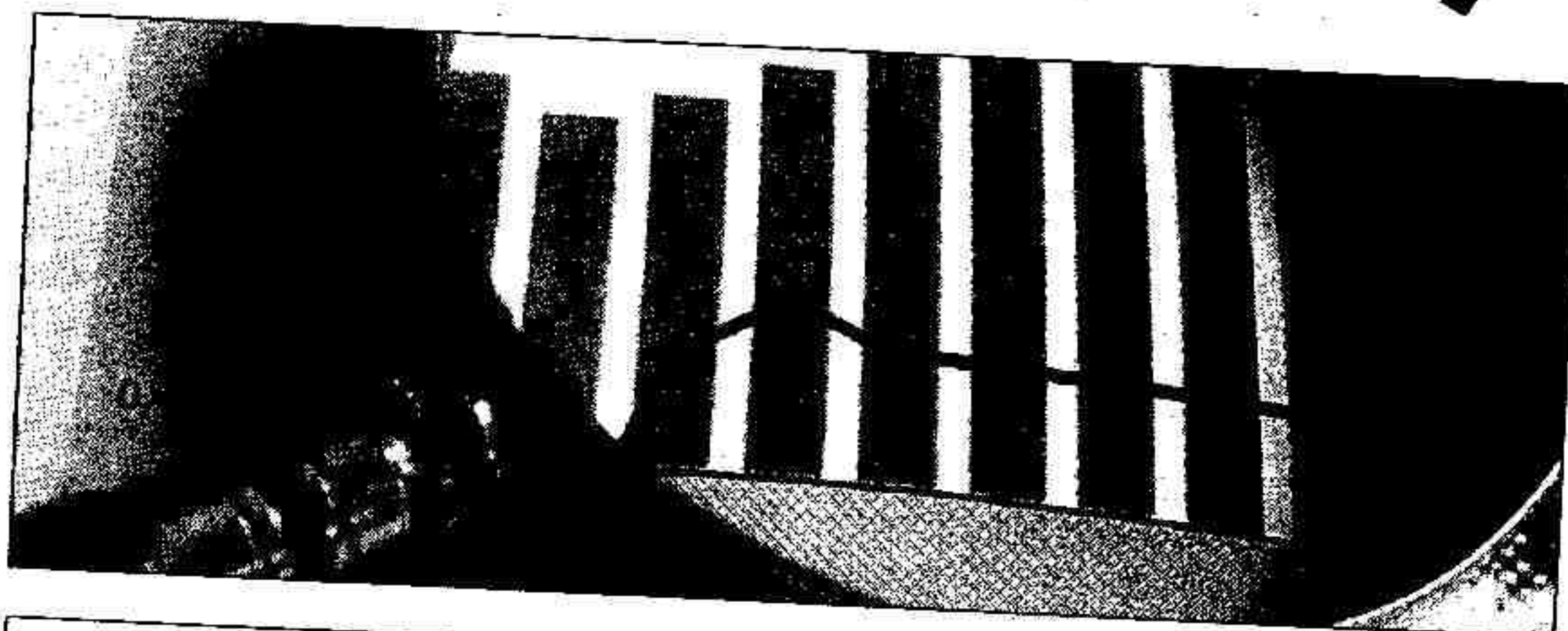


Προς αναδιάρθρωση εξωτερικού χρέους

Αντιμέτωπη με την ωμή πραγματικότητα των αγορών θα βρεθεί και πάλι η ελληνική κυβέρνηση τον προσεχή Οκτώβριο, ακόμη και αν το πρόγραμμα σταθεροποίησης, με τα σκληρά μέτρα, αποδώσει το 100% των αναμενόμενων από την «τρίκα». Η εισαγωγή στην επόμενη δημοσιονομική περίοδο με την έναρξη των προκαταρκτικών συζητήσεων για τον προϋπολογισμό του 2011 και των δανειακών αναγκών της νέας περιόδου θα αποτελέσει την εύφλεκτη ύλη για νέα άνοδο των spreads. Εκτός αν -ακόμη χειρότερα- η κρίση της Νότιας Ευρώπης δεν υποχωρήσει και οδηγήσει σε κορύφωση την υποχώρηση του ευρώ μέσα στο καλοκαίρι. Η εξασφάλιση των 100+15 δισ. ευρώ από τον γνωστό μηχανισμό στήριξης δημιούργησε ένα μαξιλάρι ασφαλείας και η κυβέρνηση αγόρασε -με βαριές συνέπειες για τον ελληνικό λαό- χρόνο μερικών μηνών στην πραγματικότητα. Και είναι γεγονός ότι από την καρδιά των αγορών -το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη- παρά τη δημοσιοποίηση αλλά και την έγκριση του σχεδίου στήριξης της Ελλάδας, αναλύσεις και άρθρα ειδικών επιμένουν ότι η χώρα μας δεν θα τα καταφέρει και ότι μόνη λύση είναι η χρονική τουλάχιστον αναδιάρθρωση του χρέους.

Ο ρόλος της Lazard

Η πρόσληψη από την κυβέρνηση της θεωρούμενης ως... Rolls Royce στην επενδυτική τραπεζική και συμβουλευτική, Lazard, πραγματοποιήθηκε μετά την επιτυχή εμπλοκή της ξένης τράπεζας στην υπόθεση των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά. Η εν λόγω τράπεζα ήταν σύμβουλος και της προηγούμενης κυβέρνησης στην πώληση της Ολυμπιακής, ενώ στον διεθνή χώρο το φόρτε της είναι οι εξαγορές και οι συγχωνεύσεις. Η πρόσφατη συγχώνευση των μεγάλων αμερικανικών αεροπορικών εταιρειών Continental-UAL, η συγχώνευση BNP-Paribas παλαιότερα ή Citi-



LAZARD

Travellers είναι μερικές από τις δεκάδες κορυφαίες δουλειές της Lazard.

Λογικά η Lazard προσελήφθη, λοιπόν, ως σύμβουλος σε θέματα που σχετίζονται με εξαγορές και συγχωνεύσεις, εν όψει των πιθανών αποκρατικοποιήσεων... Πληροφορίες όμως θέλουν τον ξένο οίκο να αναλαμβάνει και άλλο ρόλο, μιας και διαθέτει εμπειρία στις σχέσεις με το ΔΝΤ ως σύμβουλος της κυβέρνησης της Αργεντινής.

Οι ίδιες πληροφορίες θέλουν τον ξένο οίκο να έχει λάβει εντολή να επεξεργαστεί εναλλακτικά σχέδια σε περίπτωση αποτυχίας ή εμφάνισης καινούργιων προβλημάτων.

Μεταξύ των εναλλακτικών εξετάζεται και σχέδιο επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής των υποχρεώσεων της επόμενης 5ετίας-7ετίας. Το συγκεκριμένο σχέδιο -σύμφωνα πάντα με ανεπίσημες πληροφορίες- αφορά μεταξύ άλλων:

► Την εξόφληση του συνόλου ή μέρους του χρέους που λήγει μέχρι το 2020 μετά από 20ετία με έκδοση ομολόγου με χαμηλό επιτόκιο 3-4% και zero coupon (δηλαδή κεφάλαιο και τόκοι θα αποπληρωθούν στο σύνολό τους στη λήξη των ομολόγων).

► Για την εν λόγω αναδιάρθρωση θεωρείται απαραίτητη η εξασφάλιση της εγγύησης υπέρ του ελληνικού Δημοσίου ισχυρού ευρωπαϊκού κράτους (κάτι που προβλέπεται από την

απόφαση δημιουργίας του μηχανισμού στήριξης από την Ε.Ε.).

► Στην αναδιάρθρωση δεν θα περιλαμβάνονται τα ομόλογα που έχουν στο χαρτοφυλάκιό τους τα ασφαλιστικά Ταμεία προκειμένου να μη δημιουργηθεί πρόβλημα στην καταβολή των συντάξεων, ενώ πιθανώς να μην περιλαμβάνεται και μεγάλο μέρος ή και το σύνολο των ομολόγων που κατέχουν και οι ελληνικές τράπεζες.

Οι ευεργετικές συνέπειες

Αυτής της μορφής μερική αναδιάρθρωση του χρέους αντιμετωπίζει τα προβλήματα και των τραπεζών και των ασφαλιστικών ταμείων και στην πραγματικότητα αναδιαρθώνει μόνο το εξωτερικό χρέος (περίπου 70%) με ισχυρότατη διεθνή εγγύηση.

Οι ευεργετικές συνέπειες μιας τέτοιας εξέλιξης για τα δημόσια οικονομικά θα είναι εμφανής, καθώς το ελληνικό Δημόσιο θα απαλλαγεί από το άγχος της καταβολής τοκοχρεολυσίων κατά το 70% για 10-20 χρόνια (ανάλογα με τη διάρκεια του ομολόγου), δημιουργώντας πρωτογενή πλεονάσματα, ενώ θα αποφευχθεί η λήψη περαιτέρω υφεσιακών μέτρων και θα κερδηθεί ο απαραίτητος χρόνος, που είναι αναγκαίος για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας.